

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 198 / 19. ročník

Vánoce jsou svátky klidu a pohody... Na této fotce to sice, pravda, vypadá trochu „konzumně“, ale i tak si myslím, že se Vánoční nadílka povedla

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci prosinci roku 2007.

slovo náčelníka

Sciigo soukmenovci,

tak tady máme čas Vydry a příroda se připravuje, ale mraz a sníh nejsou ještě zdořány. Zima se ukazuje ze své nemilosrdné stránky a jako by nechtěla už nikdy odejít. Leč něco je stále patrnější, síla slunce. Jisto si vítězstvím stoapá stále výš a zakrátko se chlad a tma budou muset definitivně sklonit pod jeho silnými paprsky. V zimním tichu je stále patrnější napjaté očekávání. Již se ukazují malé něžné pupeny, které jen čekají na startovní výstřel přírody. Když se čas Vydry chýlí ke konci, slunce už trochu dokáže rozpustit led a občas je to ve vzduchu už cítit něčím vzpružujícím – totiž jarem. ...

Čas Vydry je v indiánském kaloběhu přírody od 20. ledna do 18. února a něm tento čas běží a jak se naplní tato předpověď můžete sledovat sami šavanští bojovníci.

Máme za sebou měsíc prosinec a pomalu končíme leden a já bych v mém Slovu náčelníka zhočnotil toto období, které si jistě zaslouží být neopomenuto.

Klubovna – ano, pokračujeme a to hlavně úsilí organizátorů Waopeho a Wabiaranagy. Na schůzkách těch rozamných, jak bych to tak nazval, se domluvili základní skupinka garantů Waope, Wablutanaga, pan Kašik, Unkas, která má ručit za provedené práce. Do dění se chce také více zapojit rada OP a to nejen prací, ale třeba i materiálně či finančně. Podnáčelník Dráček jistě podchytí všechny správné šavany, kletí se na brigádách zapoji čo dodělání zbývajících prací jsem rád, že v minulém čísle Waope vše pěkně popsal a já se v tomto čísle pokusil něco přidat.

Rada orlich per měl jsem tu možnost jako šaman účastnit se jednání rady a byl jsem překvapen, jak rada probíhala s konkrétním směřováním do budoucího období. Chce se mi věřit, že se aktivity Rady nezastaví a po zapojení nových ohřívačů se zlepší i metodické směřování na orlí pera a Mistrovství lesní moudrosti. Aktivita se projevila už druhý den, kdy všech 5 členů zaplnilo náš vzkazovník informacemi z činnosti.

60 000 – ano, tuto neskutečnou částku jsme získali prostřednictvím Rady OP na tři projekty a to nový Zápisník OP – připravuje Sachem Skaniatario, projekt Kniha rouch - připravuje Sachem Wyoming ve spolupráci s Tahoanahem a Tuwanakou; a poslední je Truhlba pokladů – Mičkinikwa. Tyto aktivity budou realizovány v průběhu roku 2008. Velkou zásluhu na získu má Sachem Wyoming, který připravil žádosti a také Tahoanah s Mikenopou – WAŠIL.

Rádcovský kurz – měl jsem tu možnost jako náčelník vidět oba rádcovské kurzy, které si připravil Orli Sagamor Stopař ve spolupráci s Waopem, Dráčkem a dalšími pomocníky. Chválím úsilí všech organizátorů a věřím, že se časem činnost a program rádcovek zlepší a budou obohaceny naší kmenové tradice. Udělám také všechno proto, aby se kurz povedl, i já rád přiložím ruku k dílu.

Spojení družinovek – situace v družině Káňat doznala rychlého řešení. Po několika debatách o členech rodu Káňat přinesla nakonec jasné rozhodnutí. Je třeba sloučit na čas tyto dvě družiny. Vleci se díky svému ráci Sagamorovi Netopyřovi a návratu Martina celkem zvedli, ale Káňata po odchodu Korranče do medvěďů a předčasném odchodu dvou nováčků a Retu potápěla ke dnu. V nejbližším období tedy uvidíme na družinovkách společně Vlky a Káňata. Chci věřit, že to pod vedením zkušeného ráce Netopyře půjde a družinovou budou praskat ve švech – účasti členů. Na kmenových akcích však bojují rody samostatně.

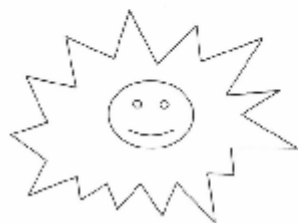

Kmenové tradiční soutěže – Javorový list a Javorová nažka pod vedením náčelníka Dráčka nabízejí letos zajímavé odměny pro jednotlivce, ale především pro vítěznou družinu. Mezi ocenění je letos návštěva westernového městečka. V prosinci bylo velké překvapení a to druhé místo Javora (7 let) a první místo jeho brášky Šmudrecha, jen tak dále kluci.

Březová kúra bude slavit! – Ano přátelé, již se začíná plánovat jubilejní dvousté číslo našeho kmenového časopisu, který začal vycházet v roce 1989 jako ohnivěcký časopis pro bojovníky kmene Radou OP. I vy se můžete nějakým pěkným příspěvkem zapojit a tím přispět do naší malé oslavy dvaceti let. Můžete se stát členem redakční rady.

Drobné aktivity – pani Vítková nelenila a udělala nám pěknou nástěnku ve svém obchodě Knihupekectví Vítková na Smetanově ulici. Mnozí z nás netrpělivě očekávají návrat našeho velkého kamaráda Obiweisy, který byl rok na území Anglie. Někteří starší členové se zapojili do Tříkrálové sbírky, kterou každý rok organizuje Charita Zábřeh. Klukům patří poděkování za zapojení do této tradiční sbírky.

Chmury – no s tou naší krojovaností je to stále špatné a to ukázala i ta naše poslední zahazovačka. Připominám, že základní ústrojenost a vyhavenost je povinná a někdy se někteří bojovníci mohou podívat nad rozhodnutím organizátora akce. Posledně překvapil Mustang, když informoval podnáčelníka Dráčka o nepraktičnosti kroje. Překvapivá je také velká nečinnost na akcích u Dušana, již zkušenějšího člena, který se i někdy není schopen omluvit. Od měsíce ledna platí *tři neomluvené akce a dost!!!*

Vánoční nadílka

22. prosince 2007

Kromě tábora snad jediná kmenová akce, kterou náš oddíl ještě žádný rok nevynechal (alespoň co já pamatuju), je oddílová vánoční nadílka. Proto ani v roce 2007 nechyběla v plánu akcí a taky úspěšně proběhla. Tentokrát byla pouze jednodenní a jen dva dny před Štědrým dnem. Ačkoliv samotná nadílka probíhala až odpoledne, její příprava začala už ráno na Rudolfově, kde bylo úkolem připravit jídlo na slavnostní večeři.

Tady jsme se sešli ve složení Helča, Drak, Netopýr, Stopař, chvíli pobyl i Tarzan a samozřejmě nechyběl hlavní kuchař Waope. Nebylo tu tedy zrovna žádné vedro, tak jsme se zahřívali prací a pobyt v uvařičce. Brambory už byly předem uvařené, takže jsme začali loupat, krájet, vařit zeleninu a vajíčka atd. atd. Helča se potom ujala smažení rybích prstů a náramně jí to v zástěře u plotny slušelo. Waope do toho ještě ukazoval fotky z prodloužené, takže nuda nebyla a i Drak, který zrovna simuloval nějakou nemoc, se tvářil docela zdravě.

Waope, Netopýr, Drak a Helča vaří

Taky se tu objevil pan Kadláček, který nám zatopil, budiž mu za to dík, a pak přišel i Mot, se kterým jsme byli domluvení na nácvičku vánočních koled na večer. Mot hrál na harmoniku, Stopař na flétnu a Tarzan měl kytaru. U toho jsme pěkně zmrzli, takže po bleskovém tréninku jsme se zase raději uklidili do teplejší kuchyně. Všechno se stihlo uvařit a usmažit a někdy po poledni jsme se přestěhovali do jiné klubovny, tentokrát na Skaličku, kde měla letošní nadílka proběhnout.

Tady začalo další kolo chytání. Bylo třeba zatopit v krbu, nachystat lavecčky a nazdobit stromek. Před druhou hodinou jsme se už začali scházet, a pár minut po druhé už byla na Skaličce fůra Šavanů, takže se mohlo začít. Nejdřív jsme vyrazili na procházku kolem Sázy, kde jsme se klouzali a užili si i spoustu pádů. Na louce poblíž Bagru jsme i zahráli honičku v kruhu a došlo na odložené vyhlášení listopadové javorové nažky. Do klubovny jsme se vrátili po třetí hodině. Tady už bylo teplo, nazdobený stromek, pod ním dárky a kluci, kteří tu zůstávali, měli nachystaný teplý čaj a cukroví.

Nastěhovali jsme se tedy do horní klubovny a začal obvyklý zábavní program. Ten bývá někdy myslím bolavým místem našich nadílek, protože ne vždycky se povede připravit až taková show, aby se všichni za břicho popadali. Letos to byl bohužel myslím ten případ; nebo alespoň ve srovnání s loňskem šla kvalita scének trochu dolů. Přesto se ale sluší zmínit co všechno bylo vlastně k vidění. Zajímavostí byl určitě Motův kouzelnický výstup, což byla novinka, a to se myslím povedlo. Výbornou scénku měli Mývalci, kdy Mot prodával rádio

s pomíchanými stanicemi, škoda jenom, že kluci nemluvili trochu víc nahlas. Koníci měli tuším scénku s mravenci a Káňata i Medvědi měli tradičně scénky, ve kterých myslím všichni umřeli. Vděčnou roli měl Javor, který hrál myslím zajíce nebo králíka, každopádně byl opravdu roztomilý.

Vedení mělo připravený brazilský tanec (nebo spíš takové poskoky), do kterého se mísily výkřiky v portugalštině a Vlci měli připravenou klasickou hru (jméno, město, zvíře, ...). Tahle část besídky skončila kolem půl šesté a pak už následovalo slavnostnější program. V klubovně se zhaslo, na notebooku se pustily fotky a jednotliví členové vedení povídali o úspěšných akcích, které se našemu oddílu povedlo připravit v končícím roce 2007. Připomenutí to bylo určitě příjemné, nálada už taky byla docela příjemná, v krbu praskalo a cukroví bylo pořád dost, ale ještě nás čekal jeden netradiční bod a to udílení březových lístků. Třetí stupeň obdržel Mot a první stupeň dostala paní Vítková, která nás s Datlem poctila svojí návštěvou. Podle mě oba lístky byly uděleny víc než zaslouženě, protože oba jsou velkou pomocí pro náš kmen.

Pak už ale přišlo na vánoční tradice a tou první je u nás vždycky rozsvěcení svíček. Slova se ujal Mičkinikwa a postupně Šavani, kteří dostali tu čest, zapálili všech třináct svíček na našem stromku. No a (taky tradičně) vzápětí poté, co se rozhořela třináctá svíčka, se rozezněly koledy a rádcové začali rozdávat dárky, které se pod stromkem objevily. Byla toho spousta a trvalo to pár minut. První se opět rozbalovaly dárky pro oddíl. Vzpomínám si, že tam bylo nějaké horolezecké vybavení, knížky, velký sponzorský dar pro stavební práce na naší klubovně, spousta nádobí atd.

Po oddílových dárkách přišly na řadu ty osobní. I těch byla fůra a snad každý dostal aspoň tolik dárků, kolik si zasloužil. Rozdávání a rozbalování trvalo docela dlouho a už bylo něco kolem sedmé hodiny, kdy přišlo na řadu ještě krátké vyvětrání před klubovnou. Vyšli jsme na místo, kde byl pěkný výhled na Zábřeh, stoupli si do kroužku kolem několika svíček a každý měl možnost vyjádřit nějaké poděkování – komukoliv, za cokoliv. Každý taky dostal prskavku, které jsme společně odpálili a za zvuků

koledy Tichá noc prskavky shořely.

Mezitím Waope, Drak, Tateyopah aspol. připravovali v klubovně stoly na slavnostní večeři, aby konečně přišla řada na naše dopolední snažení. Z venku jsme se tedy opět nastěhovali dovnitř, zasedli ke stolům a začali jíst. Mimo salát a prsty tu bylo i ovoce, cukroví a džus. Salát se mimochodem myslím opravdu povedl. Večeře skončila kolem osmé a s ní i samotná nadílka. Asi deset nás pak ještě zůstalo v klubovně, protože bylo potřeba umýt nádobí a všechno uklidit. Fakt je, že to bylo docela dost práce a trvalo nám to zhruba hodinu, ale byla opět sranda. Především Drak se vrátil do dětských let a pořád pochodoval s čapkou Santa Clause a flintou přes rameno a hrál si na vojáky. Ještě jsme některé věci odvezli na klubovnu,

nádobi k Hejčce (které patří spolu s Unkasem díky za jeho zprostředkování) a klíče od klubovny k Čochtanovi a tím nadílka 2007 definitivně skončila.

Stopař

MÝVALOVÉ

Stránka družiny „Mývalů“

Měsíc prosinec byl ve znamení Vánoc, nástupu nového roku a nadcházející zimy. Příznávám, že jsme se moc nového v tomto měsíci nenaučili, protože bylo hodně prázdnin, vyráběly se dárečky pro Koniky, zkoušelo se na scénku na vánoční besídku.

„Zdravé jádro“ družiny Mývalů – Mirda, Michal, Petr a Dominik s úspěchem pokračují ve sbírání bodů za docházku, nošení věcí a oddílového trika (bohužel zatím Michal s Dominikem pořád triko nemají, ale téměř se stoprocentní jistotou můžu potvrdit, že trika pro Mývaly a Koniky by měla být hotova už v polovině ledna!).

Za docházku za měsíc prosinec bych mohl s čistým svědomím pochválit Mirdu (100%), Michala (100%) a Petra (100%), přičemž všichni tři byli také na vánoční besídce v klubovně na Skaličce, kde se představili jednak **novým rodovým pokřikem (který vymyslel Mirda, za což mu přísluší velká pochvala!)** a také scénkou o porouchaném rozhlase, ke které jsme si vypůjčili Ká od Vlků, aby nám doplnil chybějícího Dominika. Jak se scénka povedla nebo nepovedla, to může posoudit nejlépe zúčastněné obecenstvo... Kluci, kteří na besídku přišli, měli určitě radost z dárečků, které dali svým kamarádům, ale i z dárečků, které si z nadílky odnesli. A určitě si pochutnali i na cukroví a rybě sbramborovým salátem a nasáli předvánoční atmosféru za zpěvu koled a při svitu svíček, prskavek a pouličních lamp, které nádherně dokreslovaly předvánoční náladu při pohledu z kopce na večerní město...

Navíc jsme zavedli další bodování mezi Mývaly – říkáme tomu „Zvláštní bodování“. Vítěz tohoto bodování si vyslouží na konci června několik krásných „prostorových“ obrázků se skautskou tematikou, které jsou k vidění na nástěnce Mývalů v klubovně, (aby členové družiny neustále věděli, o co bojují). Body do tohoto bodování mohou sbírat Mývalové za účast na „nepovinných“ akcích, jako byla Uzlařská regata, vánoční besídka, Velké hry, ale také za nějakou mimořádnou aktivitu nebo činnost – například Mirda vybojoval 5 bodů za dodání rodového pokřiku. Zatím tabulku vede Michal a Mirda – oba po 30 bodech!!!

Kdysi jsem se zmínil o tom, že Mývalové také skládají obrázek z jednotlivých střípků. Tento obrázek jako první poskládal Mirek

Obrázek Indiána, do kterého posbíral všech 24 částí Mirek

a obdržel za to několik pěkných známek do sbírky a začal už sestavovat obrázek další. Ale i ostatní členové družiny mají stále možnost svůj obrázek dokončit a něco pěkného si za to vysloužit na památku nebo do své sbírky.

V dalším období nám bude trochu scházet Netopýr a jeho pomoc. Kluci z Mývalů určitě rádi vzpomínají, jak si spolu s ním vyrobili na památku smolnou pochodeň nebo svíčku ze včelí plástve. Snad se nám i v budoucnu podaří něco hezkého si vyrobit, aby si Mývalové přinesli občas ze schůzky něco, co jim zůstane doma na památku.

Věž ze sirek, kterou jsme stavěli s Mývaly a Netopýrem na jedné ze schůzek

Tabulka úspěšnosti za měsíc prosinec:

<u>Docházka:</u>		
Mirda, Petr, Michal	–	3 body
Dominik	–	2 body
<u>Věci:</u>		
Michal	–	13 bodů
Mirda, Petr	–	11 bodů
Dominik	–	8 bodů
<u>Triko:</u>		
Mirda, Petr	–	3 body
<i>Michal, Dominik – v prosinci ještě pro ně triko nebylo</i>		

Mot

DRUŽINA MEDVĚDŮ

Na naší družině se od minule nic pořádně nezměnilo. Tedy funkce zůstávají:

rádce-Šmodrch

1. podrádce-Nechcu, pak ještě nástěnkář

2. podrádce-Lišák, má ještě funkci watchkeeper

topiči-Mustang a Honza

herník-Kutil

schodomet-Top

člen-Javor

Chtěl bych upozornit Nechcuho na to, že když vede družinovku a ví to dostatečně dopředu, mohl by si alespoň rozmyslet co bude na družinovce dělat nebo zahrát nějaké starší známé hry a ne ji prolenošit, pro příště. Družinovkách probíráme dál morseovku a připravujeme nováčky na nováčkovskou zkoušku. Možná jste postřehli, že se nám nevydařila družinová výprava (jako jediný se dostavil Top), ale to napravíme.

ŠMODRCH

Stránka Viků

Skončil nám první měsíc roku 2008 a já se znovu dostávám k psaní družinové stránky. Takže po půl roce fungování naší družiny se projevují její slabiny a pomalu se rozpadá, doufám že se nám ji podaří zachránit. První krok k záchraně je sloučení družin Viků a Káňat, tímto se zvýší počet členů na 8. Mě, Bédů, Grizzlyho, Dušana, Martina, Ká, Komanče a Erika. Do této doby jsem působil u Mývalů, tak jsem neměl moc přehled. Od mého působení v družině jsme měli 3 družinovky. První byla před vánoční besídkou tu měl pod palcem Grizzly. Další byla první sloučená, tam jsem byl Já, Bédá, Martin a Ká. To jsme vyrazili ven trochu zablbnout. Poslední byla už opravdová družinovka, kde se nás sešlo celkem

byla zahajovačka a družinová výprava o které se dovíte víc v článku o ní. Tak to by bylo ode mě vše.

dost, přesně 5. Chvilku jsme skládali knihy a připravovali jsme je na odvoz, potom jsme si rozdělili funkce a šli jsme si ven zahrát. Následovala malá prověrka znalostí a skončili jsme rodovým pokřikem. Dost možná se tu od naší družiny sejde více článků, ale na škodu to nebude, alespoň získáte přehled a názor z více stran.

Během doby co jsem družině byly nějaké akce. První akcí byla Vánoční nadílka. Na akci byly relativně kladné odezvy, ale myslím si že byla letos slabší než minulé roky, přesto tam bylo celkem dost lidí. Potom to

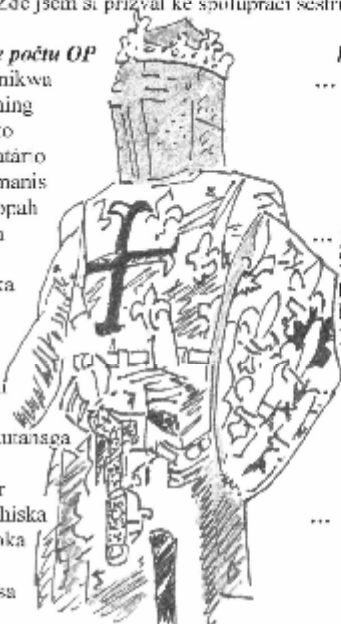
Netopýr

Pro dnešní číslo Březové kůry jsem si vybral povídání o sachemské heraldice. Na naši klubovně, a to jste si snad určitě všimli, je Deska Sachemů, kde každý bojovník, který této hodnosti dosáhne získá svůj sachemský erb, který je vyroben ohněví a umístěn na tuto desku. Protože se blíží již 71. sněm a už budete číst tento článek, tak možná budou mít Šavani nového Sachemů. V přípravě je také speciální číslo šavanské edice Sachemská heraldika, kterou obdrží jako odměnu nejaktivnější bojovníci, kteří stoupají na vrchol hory. Tento speciál zaznamená všechny šavanské Sachemů a jejich životní cestu v tábornických oddílech, kde získávali svá OP. Dnes zde uvedu všechny naše Sachemů a pro zajímavost jsem vybral několik erbů. Zde jsem si přizval ke spolupráci sestru Kutíla Káru a snad se vám to bude líbit.

Tabulka podle počtu OP

sachem Mičkinikwa
sachem Wyoming
sachem Tokeito
sachem Skaniatáro
sachem Tiskamanis
sachem Tateyopah
sachem Agitan
sachem Čičan
sachem Ohitoka
sachem Vanai
sachem Mimi
sachem Ajagu
sachem Manglí
sachem Sokol
sachem Wablutansepa
sachem Niank
sachem Komár
sachem Tenčahiska
sachem Takatoka
sachem Datel
sachem Ohiyesa

Pár zajímavostí o Sachemech

... dále bych mohl uvést mezi naše Sachemů i Taonaha, který má dnes 114 OP a 8 mistrovství a v historické tabulce by mu tedy patřilo krásné 3. místo se šamanem Šavanů Tokeitem

... prvním pasovaným Sachemem v kmeni Šavanů byl Martin Bureš Komár, který později založil společně s několika bojovníky kmene Šavanů kmen Horského lva v Lize lesní moudrosti

... Sachem Wyoming se zapsal do historie tím, že na 11. sněmu žádal nevěřitelných 60 OP!!!! Dodnes nepřekonanó a asi ještě dlouho nebude

... jedinou dívkou, která vystoupala na vrchol hory v našem kmeni byla Lenka Švesková, osobnost Sov a leštírské větve našeho kmene

... poslední Sachem, který dosáhl 100 OP byl dlouholetý bojovník kmene Tateyopah, který je na cestě OP již od roku 1991, tomu se říká věrnost kmeni

... již dva šavarští Sachemové odešli do věčných lovišť a my na ně vzpomínáme při Dušičkách. Načelnici klanu Modrých želv – Tomáš Weinlich – Tiskemanis a Agitan Hugo Morávek.

... největší počet pasovaných Sachemů na jednom sněmu byl třetí – Wablutanaga, Mimi a Tateyopah

... jen 8 Sachemů nezískalo lesní jméno – Datel, Komár, Sokol, Manglí, Mimi, Vanai, Čičan, Agitan

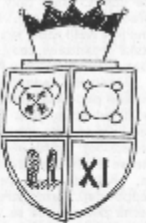

... nejmladším Sachemem v historii Minidevínu byl Petr Kříž – Vanai, který to dosáhl tohoto šlechtického stupně v neuvěřitelných 13 letech!!!

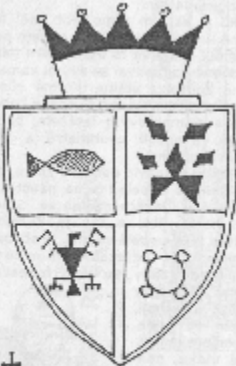
... kdo chce dosáhnout a získat tento titul Sachem musí splnit 48 OP a získat 4 mistrovství lesní moudrosti. Na začátku stačí vytýčit si cíl a to může být ten váš vrchol.

Další stoupání k vrcholu přeje šaman Mičkinikwa Š.

HERALDIKA

 <p>SOKOL</p> <p>DANIEL DAVID</p>	 <p>SKANIATARIO</p> <p>Paříž - Boreňák</p>	 <p>MICKINIKWA</p> <p>Zakladatel: kniha Shaverse, první Revanový SAMAN, nejdříve prooužil Kóčelník a lakrosová legenda zobrazeného lakrosu 80-90.let Stavová: Václavský</p>
---	--	---

 <p>WYOMING</p> <p>Dlouholetý vedoucí oddílu v Lakrosu, vykonal obnovení lakrosu, vykonal obnovení lakrosu a získal LM - Čestný mezikorunovník Pevotín na začátku se 21.článkem odznaků Šubota</p>	 <p>WABLAUTANA</p> <p>GA - MARTIN ŠAFÁR</p>	 <p>KOHÁR</p> <p>MARTIN BUREŠ</p>
--	---	---

† začal mláď v roce 1997

TISKEMANIS

Tomáš Wehrlich

TONKAHISKA

MARTIN ŠVUB

Družinová výprava Vlků

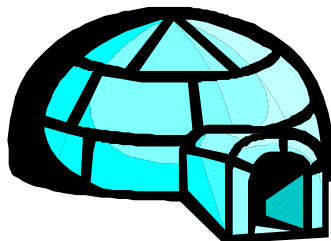
Dneska (sobota 12.1.2008) jsme se vypravili na družinovou výpravu do lesů kolem Zábřeha. Vyrázili jsme v 8:00 ve složení Já, Bubla, Ká a Komanč, čili členové dvou družin Vlků a Káňat. Sešli jsme se na klubovně, abychom si vyzvedli kotlík, kdyby náhodou byla možnost uvařit si čaj. Po chvílce čekání na Komanče jsme vyrazili směrem na Račici. Během cesty jsme si zahráli poplachy a trochu dováděli ve sněhu. Po, pro někoho celkem asi náročné, cestě k vysílači jsme zjistili kde je ohniště a založili „tábor“. Po chvílce jsme si zahráli nějaké hry, například sfoukávání svíček, nebo stavba věží. Ve stavbě se umístil nejlíp Komanč, který měl na konci výšku věže kolem 1,5m a ve sfoukávání to bylo celkem nerozhodné. Vzhledem k tomu, jaké bylo během akce počasí jsme byli všichni skoro okamžitě mokří, ale nezalekli jsme se a pokračovali v zábavě. Další akce byla stavba „mega“ sněhuláka. Po neskutečném usilí jsme dostali 3 obří koule

k sobě, ale to bylo všechno. Nakonec jsme to vzdali, protože asi neexistoval způsob jak je dostat na sebe. Dále jsme se pokusili vytvořit z nich alespoň iglů, ale na to už nezbyly síly. Dali jsme si chvílku pauzu a pokusili se zapálit ohněk. Vzhledem k tomu, že jsme sehnali kus mokré březové kůry, tak jsme se trochu ohřáli a začali se poohlížet po něčem co by se dalo spálit. Nakonec jsme všichni vyrazili do lesa na kůru a na nějaké chrastí. Po dlouhém hledání jsme našli trochu víc kůry, ale chrastí jen co by se za nehet vešlo, no možná trochu víc J. Povedlo se nám rozdělat oheň, ale ten

k životu
potřeboval
neustálé foukání

a nakonec se nám povedlo ho i „osamostatnit“ tak že hořel sám, ale došlo nám chrastí a náš čas se pomalu chýlil ke konci. Čaj jsme si teda neuvařili, ale alespoň jsme se trochu ohřáli a tak jsme se šťastně vydali na cestu zpět. Avšak nebylo to tak jednoduché dojít až dolů. Vzhledem k tomu, že se děti při rozdělávání neunavili a my měli trochu času navíc začali jsme se shazovat do sněhu a puckovat, takováto „puckovačka“ trvala celou cestu až do města. Na klubovně jsme se rozloučili a vydali k domovům.

Netopýr

Rádcák

Aby bylo v kmeni všeobecně známo, co všechno se děje a pavlačové drbný typu rjb neplodily nějaké polovýmisly a nemátly tak členstvo, říkal jsem si, že by bylo dobré krátce informovat o tzv. rádcáku.

V prosinci se rozběhly aktivity připravované náčelnictvem pro naše rádce, kterým se říká třeba rádcovský kurz nebo zkráceně „rádcák“. Jejich účelem ale uspořádat pro rádce nějakou kurz správného vedení družinovek nebo přípravy her. Alespoň ne v první řadě. Tyto aktivity mají za úkol dát rádcům možnost probrat problémy, se kterými se potýkají, taky příležitost podívat e na rádcování a práci pro oddíl vůbec z jiného pohledu a zamyslet se nad různými věcmi. Další věc, pro kterou se tyto aktivity dělají je možnost načerpat nějakou inspiraci pro družinové schůzky, možnost vyzkoušet si takovou malou schůzku z druhé strany – z pozice členů.

Důležitá věc, kterou by ale tato rádcovská posezení měla přinášet, je oddych a zábava, možnost si něco zahrát a dát si něco dobrého (někdy se i pořádně nacpat). Prostě by tyto schůzky pro rádce měly být i tak trochu za odměnu. Ještě bleskem zmíním, co se na prvních dvou těchto schůzkách dělo. Na té první myslím docela pobavily úvodní scény, které ukazovaly výjevy z některých „typických“ rodovek. Taky jsme si zahráli karetní hru „krávy“ (oficiálně „6 bere“) a k občerstvení byla připravena spousta sušenek. Na druhé schůzce byly taky sušenky a mimo jiné jsme se zabavili budováním konstrukcí ze špejlí. Pochvala za účast patří Helče, Netopyrovi, Bédovi, Šmodrchovi a Grizzlymu – všichni byli naobou schůzkách. Poděkování za pomoc s přípravou patří Drakovi, Mičkinikovi, Waopemu a Magaskawin. Pokračovat v těchto schůzkách pro rádce budeme pokračovat i letos.

Stopař

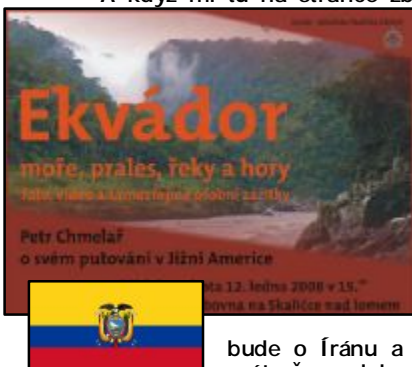
Ekvádor

A když mi tu na stránce zbylo ještě místo, zmíním ještě aktivitu z úplně jiného soudku. Naši bratři a sestry ze skautského střediska Skalička pořádají v jejich klubovně nad lomem cestopisné besedy o výpravách do různých koutů naší planety.

Byl jsem se podívat na první z nich, která byla o cestě do Ekvádoru a stálo to za to. Pěkné fotky, zajímavé zážitky, netradiční dobrodružství a dostali jsme i čaj z koky. Mimochodem o své cestě do Ekvádoru přednášel Marvin, který tuším je naším bývalým členem. Další přednáška

bude o Íránu a proběhne v sobotu 9. 2. 2008. Takže pokud máte čas a dobrodružnou duši, nenechte si to ujít.

Stopař

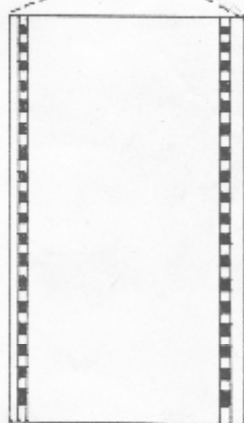

POSVÁTNOSTI NAŠEHO KMENE

V dnešním čísle Březové kůry otvíráme pravidelnou rubriku Posvátnosti našeho kmene. Každý kmen či oddíl má svou vnitřní strukturu, hierarchii, zvyky. Právě zvyky a posvátné obřady mají velkou váhu. My jsme se před lety motivovali kmenem Naskenon Praha, který v roce 1965 založil Ivan Makáček – Hiawatha. Tyto zvyky a obřady přináší do činnosti malebnost a tajemnost, jak o tom před mnoha lety psal také zakladatel světového wuodcraftu Ernest Thomson Seton. Právě pro tyto důvody existuje u nás řada orlich per, mistrůvství lesní moudrosti a její členové – tzv. ohnivci – se starají o zachování tradic. K jejich udržení existuje v kmenech Shawnee několik posvátností – dnes vám představíme Wampum a to ten legendární. V příštím čísle se budeme věnovat wampumu našeho kmene Shawnee. Seznámíme se s legendou, která nám, šavanům, ukazuje cestu.

Co říká legenda irokézského wampumu?

První ze čtverců zleva reprezentuje národ Mohawků a jeho území, druhý čtverec zleva, ten blíže k srdci, reprezentuje národ Onondů a jeho území. Bílé srdce, nebo strom uprostřed, značí národ Onondagů a jeho území. Je však také znamením Pěti národů, za které bije ve jménu Velkého míru – Neskenonu. Je středem i Sněmovním ohněm, který hoří v Onondaze pro lid slouhých domů, jejichž autorita udržuje mír. Bílý vpravo od srdce reprezentuje národ Kajugů a jeho území a čtvrtý poslední čtverec značí národ Seneků a jeho území. Dvě linie propojují obě strany čtverců na wampumovém pásu. Od Mohawků až k Senekům a symbolizují Stezku Míru, na níž jsou vítány i jiné národy ke společné cestě. Dojdou k Velkému stromu Míru, který tvoří stěcha irokézské konfederace. Bílá zde má symbolizovat, že zlo nebo ďábel nebude vstupovat do mysli jeho vůdců, náčelníků, pod Velkým Stromem. Bílá je tu symbolem míru, lásky, pomoci a spravedlnosti.

Úkol pro jednotlivce a družinu

Bojovník, který předloží Březovou kůru s doplněným wampumem získá 20 bodů. Družina, která to dokáže celá, má zlatou cihličku v bodové hodnotě 40 bodů. Splnění je nutné přiložit nejpozději do vytištění dalšího čísla Březové kůry. Úspěšné splnění toho úkolu přeje šaman.

Vzdělávací a prožitkové kurzy

Naše skautská organizace Junák připravuje každý rok velkou řadu všelijakých vzdělávacích, prožitkových, nebo „dobíjecích“ kurzů pro všechny skauty a skautky, kterým už bylo 15 let. Některé z těchto kurzů jsou myslím docela dobré a z několika důvodů je stojí za to navštívit. Napadají mě tyto:

1. Člověk se tam dozví něco zajímavého, co mu možná otevře oči a skautovat jej pak může mnohem víc bavit.
2. Člověk se tam něco nového dozví a naučí, což potom může uplatnit při práci v oddíle, takže to vlastně pomůže i nám všem.
3. Pokud obvykle trávíte část letních prázdnin posedáváním před televizí, tohle je mnohem akčnější, netradičtější a dobrodružnější zábava. Prakticky každý kurz nabízí letní část, takže můžete prožít týden někde v přírodě s lidmi zhruba stejně starými jako jste vy. Máte někdo nějaké lepší plány na léto?
4. Získáte spoustu kontaktů a nových kamarádů z různých míst naší země.
5. Můžete si složit nějaké zkoušky (čekatelské, vůdcovské atd.) a budete mít nějakou kvalifikaci (dostanete odznak a dekretJ).
6. Je to skvělé „dobítí baterek“. Člověk se vyblbne, užije srandu a pohodu.

Tyto kurzy jsou různého typu. Čekatelské jsou pro ty, kteří ještě nemají čekatelskou zkoušku a je jim zhruba od patnácti víc. Pak jsou vůdcovské, rádcovské atd. Většina kurzů se skládá ze seznamovacího víkendu a letní týdenní části. Protože kurzů je ale spousta, celý seznam se sem nevejde. Proto jen přidávám odkaz, kde se všechno důležité dozvíte:

www.skauting.cz/shawnee/soubory/vzdelavacky08.pdf

Mičim, Mauglí a spol.

Většina kurzů má uzávěrku zhruba v březnu, tak neotálejte. Každopádně z vlastní zkušenosti nějaký takový kurz vřele doporučuji a aby nezástalo jen u mého názoru, přidám ještě hodnocení Mičima a Mauglího z kurzu, který absolvovali v roce 2005:

„ (...) Závěr: Tato akce byla nejdrsnější a zároveň nejlepší, kterou jsem asi zažil. Našli jsme si nové skvělé kamarády a naučili se spoustu nových věcí – hlavně se nevdávat! Připomínka pro Tarzana, Plamena a Ohiyesu: Udělali jste chybu, že jste nejeli s náma.“ Celý jejich

článek najdete v BK číslo 171 (16. ročník).

Pokud by vás nějaký kurz zaujal, určitě se mi ozvěte.

Stopař

Náš Čilikoth – sídlo zábřežských Šavanů

Při pročitání článku od bojovníka Waopeho jsem si uvědomil, že by bylo dobré naspat také pár řádků o historii naší klubovny a o lidech, kteří se již v historii na opravách výrazněji podíleli. Rozdělil jsem to do pěti částí:

Na úvod bych dodal – když jsem někdy v roce 1993 sepisoval historii zábřežského skautského hnutí, věnoval jsem jednu stránku také aktivitám na naší střediskové klubovně, kde kromě nás ještě sídlila Zlatá lilie a klub oldskautů Bratři ohně. Po přečtení této stránky jsem si uvědomil, jak bylo důležité zaznamenat tyto události a já dnes po 14 letech můžu čerpat z dobových informací.

Šavani svoji první klubovnu měli pod lomem. To bylo v době vzniku, kdy byli členy kmene i hoši oddílu Stopaři. Klubovnu nám tehdy MNV zavřel a zakázal do ní docházet z důvodu bezpečnosti. Domek byl ve špatném stavu a město nechtělo investovat. Dnes je domeček opraven a obydlen. My jsme se rok potáceli bez střechy nad hlavou, ale doba změn okolo 17. listopadu 1989 přinesla nové možnosti a obnovu skautské organizaci, ke které Šavani cítili sympatie a rozhodli se tuto organizaci podpořit a vstoupili do jejich řad jako oddíl vlčat, skautů a roverů v počtu 65 členů – dnes neuvěřitelný počet bojovníků!!!

Jak to začalo s tou naší klubovnou?

5. března 1990 Dušan Körner, Zdeněk Smrčka a Mičkinikwa jednají se starostou panem Šebestou. V dubnu následují jednání v bytě ředitelky DDM a koncem dubna urgujeme žádost u starosty MNV. Květen přináší jednání s paní Krobotovou a později s ředitelem MEZu panem Beckem. Jednání probíhají také se spolkem Metoděj o využívání altánku za Kaťákem. Do 20.8.1990 probíhá ještě několik jednání, ale toho památného dne podepisuje

střediskový vůdce Josef Urban a Dušan Körner smlouvu o bezplatném využívání klubovny na Sušilově ulici 63-65. Tím začíná pro oldskauty a Trojkaře Šavany práce na obnově domku. Majitel byl převezen do nemocnice a už se nevrátil, a tak stěhujeme na 60 plných kár na smetiště a vyklízíme všechny místnosti. Do této části se zapojili i staří členové Trojky z let 1968-74 a bývalé členky Zlaté lilie – Digi a Mazel. Zajímavostí je také to, že pod naší klubovnou se usidluje 1. oddíl Stopaři a na protější straně mají klubovnu skauti ze Skaličky, které veřejnost vnímá jako katolické skauty. Jejich klubovnu však brzy postihne demoliční nařízení a tak tyto oddíly ani nepoznáme – stěhují se za Katolický dům.

1. velká oprava klubovny 1991-1993

Pod dohledem Zdeňka Smrčky a za velkého úsilí Dušana Kórnera probíhá první velká aktivita na klubovně. Zdeněk Smrčka sehnal v Praze na ústředí 100.000,- Kč a realizuje se zbourání a postavení zadní zdi, mění se střecha a okna. Zdeněk se této dostavby nedožil a zemřel po cestě z klubovny. Po Zdeňkovi se hlavním tahounem stává Sigi – dlouholetý vedoucí Trojky – Severáků a je jeho zásluhou, že Šavani pochopili, že je třeba se o klubovnu starat. Drobné opravy Dušan provádí řadu let a dokonce si zavedl svůj den, kdy na klubovně trávil čas a opravoval, co bylo třeba. To již potom nikdy nebylo, prostě se nenašel nikdo tak nadšený a skautingu oddaný. Děkujeme, Dušane!!!!

2. velká oprava – 1997 – garant Josef Kepřt – Unkas

Po odchodu Unkase ze střediska Skalička se Unkas aktivuje v našem kmeni a je i jeho zásluhou, že se naše klubovna zvětšila do dnešních rozměrů. Celková investice se pohybovala okolo 130.000,- Kč – byl vybudován krb, položena podlaha, postaven nový komín, schodiště, vstupní dveře a schody. Nic nebylo jednoduché a vztahy se střediskem Skalička se v této fázi zhoršily. Bylo to období velkých povodní a Šavani procházeli generačním obdobím. O této aktivitě se dá napsat, že se nejvíce podepsala na naší klubovní místnosti a největší zásluhu na tom má již jmenovaný bratr Unkas.

3. velká oprava – 2001 – garant středisko Zábřeh – Bobo, M. Gebr, Mičkinikwa

V této části přiteklo na klubovnu 250.000,- Kč – neskutečná částka, kde jsme museli sehnat z vlastní kapsy 77.000,- Kč. Šavani organizovali sbírky a poprosili o pomoci i své kamarády a oddíly po celé republice. Podařilo se! Klubovna byla izolována a prostory v dnešní dílně dostaly novou tvář, udělala se nová střecha a komíny. Po této opravě zůstáváme na domečku už sami a Zlatá lilie se stěhuje na Rudolfovo. Tím začíná naše samostatné působení bez oldskautů a dívek ze Zlaté lilie, které ovšem nijak výrazně neovlivňovaly opravy a úklid v našem skautském areálu.

4. velká oprava – rok 2007 – garant Waope, Wablautanaga, Mičkinikwa

Díky velkému úsilí skupiny lidíček se podařilo získat peníze od města – 150.000,- Kč a přes velký problém s majitelem sousedního pozemku se nakonec podařilo většinu našeho plánu realizovat. Celkové náklady se však budou pohybovat okolo 220.000,- Kč. Teď jen záleží na nás, jak se nám podaří vše dodělat za co nejméně peněz. Tady bych dnes poděkoval hlavně dvojici Waope a Wablautanaga, která toto vše řídí a bez nich bychom toto asi nezvládli. Děkuji kluci za odvedenou práci!

5. srpnové brigády

Před mnoha lety jsme zavedli v měsíci srpnu dobrovolné aktivity na klubovně. Místo koupání a odpočinku se nadšenci Šavani věnují vylepšování a opravám na své klubovně na Sušilce. Jsou někdy roky, kdy se dosáhne i 500 hodin a na klubovně to jde hned znát. Jednou snad zasednu a pokusím se sepsat, kolik lidíček se podílelo na vylepšování jedné z mála oddílových kluboven na okrese Šumperk. Šavani jsou totiž snad jediní, kteří mají klubovnu tohoto typu sami pro sebe. Všude jinde to jsou klubovny střediska – Loštice, Postřelmov, Ruda, Šumperk, Štity, Skalička, Lesnice, Hoštejn, Hanušovice, Bludov, Rovensko.

Tím bych zakončil krátké pozastavení nad naší klubovnou.

Pro Březovou kůru v neděli 6. ledna 2008
náčelník MIČKINIKWA

Bodování za Prosinec

Jméno	Rod	Schůzky	Dobrovolná aktivita	Celkem
1. Šmodrch	Medvědi	92	40	132
2. Javor	Medvědi	75	40	115
3. Lišák	Medvědi	63	48	111
4. Běďa	Káňata	77	15	92
5. Grizzly	Vlci	74	15	89
6. Ká	Vlci	65	15	80
7. Mustang	Medvědi	59	20	79
8. Dušan	Káňata	61	15	76
9. Nechcu	Medvědi	54	20	74
10. Top	Medvědi	45	20	65
11-12. Kutil	Medvědi	43	20	63
11-12. Erik	Káňata	48	15	63
13. Bubla	Káňata	44	15	59
14. Honza	Medvědi	35	20	55
15. Netopýr	Vlci	38	15	53
16. Komanč	Vlci	37	15	52
17. Ret	Káňata	18	15	33
18. Martin	Vlci	0	15	15

Javorový list: 1. Medvědi: 84
 2. Káňata: 65
 3. Vlci: 58

Stav celoročního bodování po půl roce

Jméno	Rod	Počet bodů	Jméno	Rod	Počet bodů
1. Grizzly	Vlci	449	9. Top	Medvědi	260
2. Šmodrch	Medvědi	444	10. Bubla	Káňata	259
3. Ká	Vlci	398	11. Netopýr	Vlci	258
4. Běďa	Káňata	381	12. Dušan	Káňata	254
5. Lišák	Medvědi	342	13-14. Komanč	Vlci	251
6. Nechcu	Medvědi	309	13-14. Kutil	Medvědi	251
7. Javor	Medvědi	294	15. Erik	Káňata	217
8. Mustang	Medvědi	261	16. Ret	Káňata	206
			17. Martin Ch.	Vlci	116

Jak jsme chodili na Tři krále

V sobotu 5. prosince 2008 jsme šli jako minulý rok na Tříkrálovou sbírku. Měli jsme sraz ve dvě hodiny a naši skupinku tvořil Lišák jako Melichar, já jako Kašpar a třetího Baltazara dělala nějaká holka, kterou neznám, ale pak jsem se dověděl, že to asi byla Plamenova sestra. Chodili jsme po Kosmonautech. Náš průvodce byl Plamen. Nejdřív jsme šli v paneláku vždycky nahoru a pak jsme sestupovali dolů. Na dveře psal nejdřív Lišák a pak Plamen a psali $K+M+B = 2008$ nebo $K+M+B 2008$. Akorát já jsem na dveře nepsal, protože jsem tam nedosáhl.

Chodili jsme a tam, kde jsme zaklepali, jsme zpívali koledu a za to jsme do pokladnice dostávali peníze na charitu. A někdy jsme dostali i cukroví od vánoc, mandarinku a hodně jiných sladkostí na zub.

Mně se jen nelíbilo, že někteří lidé i když byli doma, tak dělali, že tu nebydlí a nebo že nejsou doma. Skončili jsme k večeru.

Za to, že jsme koledovali, jsme dostali buď lístek do kina nebo lístek na bazén do Mohelnice a také nějaké oplatky.

Napsal: KÁ

Obrázek nakreslila: Evík

Cherokee

Ve starém královském městě Zábřeh na Moravě je v květnu 1968 obnovena činnost Junáka. Br. Jaroslav Horníček - Harry zahajuje činnost skautského střediska. Jeho snahou je vytvořit chlapecký oddíl, který sám vede. Jsou vytvořeny tři družiny (Lišky, Kamzíci a Rysi).

My se zaměříme na družinu Lišek pod vedením Aloise Příbylky - Dlouhána a Petra Šmída - Medvěda. Dne 8. 6. 1968 mají Lišky svou první schůzku pod vedením Medvěda. Z družiny Lišek se formuje 1. chlapecký oddíl Stopaři s družinami Lišek, Medvědů a Sov (později ještě Havrani).

Koncem roku 1969 oba vedoucí odchází a oddíl tak zůstává na bedrech rádců: Jestřába, Rysa a Kiliána, pod záštitou střediskového vůdce Harryho. V roce 1970 se ujímá vedení oddílu Josef Urban - Ubi.

V roce 1971 přestává existovat organizace Junák a celé skautské středisko přechází násilně pod PO SSM. Po letním táboře roku 1977 přebírá vedení Stopařů Pavel Jedelský - Kili (Soewah). Z části oddílu vzniká nový oddíl Sokoli, který vede Zdeněk Ticháček - Pasáček a Zdeněk David - Zdena (oddíl má v této době přes 50 členů).

Stopaři pod vedením Kiliho zažívají opět ohromný rozmach, jezdí na letní i zimní tábory, setkávají se s Tuscarorou a Neskenonem. Navštěvují tajně Jaroslava Foglara.

V létě 1979 staví Stopaři poprvé na táboře týpí, tehdy ještě pouze jako doplněk tábora plného podsadových stanů. Koncem roku 1981 se Stopaři setkávají na Zimním táboře u Horních Studének s kmenem Alcatraz. Lelašikah a Kili si začínají vyměňovat zkušenosti z oddílové činnosti, což vede až k vytvoření kmene Čerokí (Cherokee).

K založení kmene Čerokí dochází 20. 3. 1982 na 1. sněmu na loučce Devětsilu. Zde jsou udělena první Orlí pera, Kili je pasován na Sagamora a Sněm řídí Lelašikah. Vznik kmene dal impuls jeho členům a novinky přilákaly i bývalé členy. Kili sepisuje ohnivecké příručky, družiny přejmenovává na clany, rádcové se stávají owachiry, prostě neskenonská Cesta je plně využita i v Zábřehu na Moravě.

Čerokiové jsou krátce po svém vzniku jedním ze zakládajících kmenů Společnosti Midewiwin a Kili je po vigiliích vysvěcen na 1. Sněmu Midewiwinu na šamana Soewaha.

Téměř pravidelně si zde po roce předávají náčelnický tomahavk: Skukům, Takatoka, Ajagu a opět Iseahwa. Po táboře 1986 se novým náčelníkem stává wagamed Slavomír Václavský - Mičkinikwa (dříve Ještěr), který patřil ještě ke staré gardě Stopařů (v oddíle 1975-1980).

Na 23. Sněmu Čerokí (21. 5. 1988) navrhuje Mičkinikwa změnu názvu kmene na Shawnee (Šavani) a s tím související i změny názvů clanů. Tento úplný odklon od dosavadních tradic předznamenává pozdější krizi.

Na 29. Sněmu kmene 5. ledna 1990 se vyhrocuje situace mezi konzervativním křídlem starších členů, kteří se chtějí vrátit k činnosti před rokem

1988 a náčelníkem Mičkinikwou. Na tomto Sněmovním ohni dochází k odchodu sedmi bojovníků spolu s náčelníkem Mičkinikwou (založen kmen Šavani). Ostatní (zhruba třicet bojovníků) pod vedením Pavla Švédy - Šimpanze se vrací k původnímu názvu Čerokí a pokračují i v původních tradicích Stopařů.

V roce 1990 dochází k obnově skautského střediska a Čerokí se opět stávají 1. skautským oddílem Stopaři a hrdě se hlásí ke svým skautským tradicím.

Od roku 2002 vede kmen Čerokí Miroslav Němeček -Nijačan, ale bojovníků velmi ubylo. Kmen Stopaři - Čerokí v současnosti vede svůj boj o návrat k dobám byvalé slávy, ale zatím marně.

Výběr z obřadních rouch kmene Čerokí

Tonkahiska

Iseahwa

Mikenopa

Veverák

Kolouch

Tokatoka

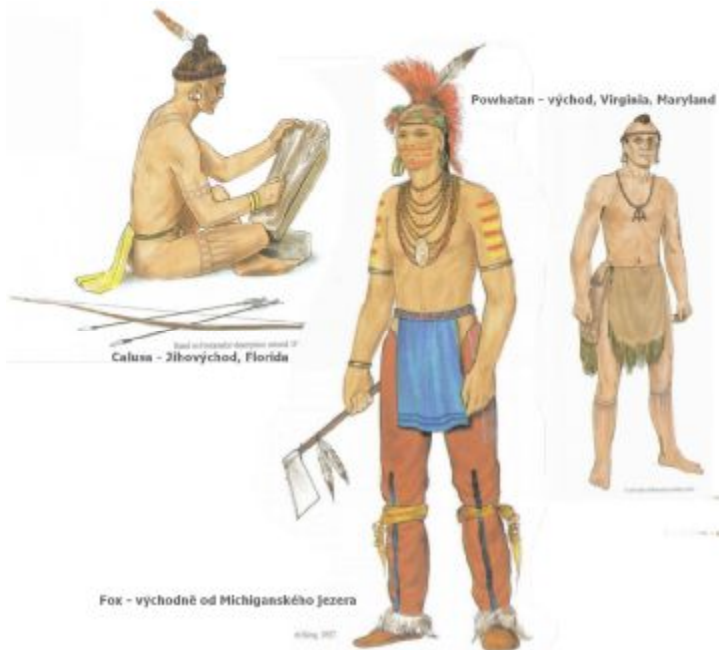
Svišť

I toto byli Indiáni

Při vyslovení jména Indián si možná většina z vás představí urostlého, statného člověka se snědou pleť, orlím nosem, havraními vlasy volně splývajícími přes ramena až do půli zad, v oděvu s třásněmi na nohavicích i rukávech, který má s Indiány společného snad jedině to, že je zdoben indiánskými motivy – červeno-bílo-modrou mozaikou, který jako by z oka vypadl slavnému filmovému Vinnetouovi.

Avšak ne všichni původní obyvatelé Severní Ameriky vypadali přesně tak, jako tito filmoví nebo románoví hrdinové. Tak, jako se různilo životní prostředí, ve kterém Indiáni žili, tak jako se odlišovalo podnebí na rozdílných indiánských územích, která sahala od jihu Spojených států (a zahrnovala třeba slunnou Floridu) a táhla se přes celé jejich dnešní území s mírným podnebím, od západu na východ, přes území Velkých kanadských jezer až po nehostinné oblasti tundry s věčným sněhem a ledem, která končila někde za polárním kruhem, kde lidé ani léto nepoznali, tak jako se lišilo jejich společenské zřízení, jak se lišily jejich přibytky a obydlí, uspořádání jejich vesnic a měst, jak se lišil jejich způsob života, který byl někdy usedlý, jindy kočovný, tak jako byly rozdílné jazyky jednotlivých kmenů a národů i jejich způsob obživy zahrnující někdy sběr plodů a lov zvěře, jindy zas pěstování obilí a chov domácích zvířat, tak se odlišovaly jednotlivé indiánské skupiny, kmeny a národy svým vzezřením a podobou.

Podle knihy „Atlas of Indians of North America, Gilbert Legay“ pro BK zpracoval Mot

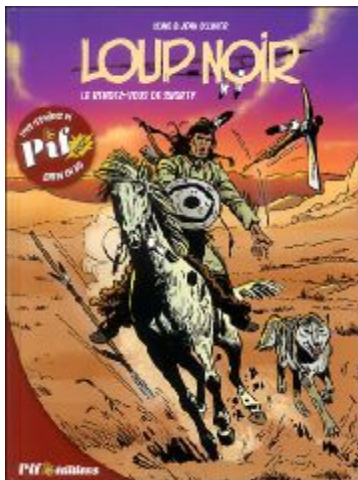
Černý Vlč se narodil pod Eiffelovou věží...

Poté co němečtí filmaři převedli na plátna kin v roce 1963 knihu Karla Maye *Poklad na Stříbrném jezeře* s Pierrem Bricem v roli Vinnetoua, náčelníka Apačů, strhla se v Evropě obrovská vlna zájmu o původní obyvatele amerického kontinentu. Kromě rozličných kyčovitých filmů i knih se objevily i velmi kvalitní záležitosti.

Kreslených seriálů (komiksů) s kladným indiánským hrdinou bylo (a je dodnes) pomálu. Byl zde americký *Hiawatha*, německý *Vinnetou* a to bylo skoro vše. V šedesátých a sedmdesátých letech se ve Francii navíc objevil *Černý Vlč (Loup Noir)*, *Kapitán Apač (Captain Apache)* a malý *Yakari*.

Příběhy Černého Vlka patří dodnes k tomu nejlepšímu, co vyšlo, zejména díky spisovateli *Jeanu Ollivierovi* (1925-2006) a malíři *Rogeru Chevallierovi* (1921), používajícím pseudonym Kline. V letech 1969-1980 vyšlo v populárním časopise *Pif* na 160 příběhů siouxskeho bojovníka Černého Vlka, jeho psa Topa a dalších přátel (lovce Shortyho, indiánského chlapce Malého Mraku atd.) Příběhy měly 7-10 stran a děj nabitý akcí. Klineovy realistické kresby nadchly generace (nejen) francouzské mládeže a jsou vydávány dodnes.

S příchodem filmů o Vinnetouovi do Československa dochází i u nás k renesanci v pohledu na indiány a v letech 1973-1974 dokonce vycházel v časopise *Pionýr* seriál Černý Vlč. Byl bohužel jen černobílý, ale zato přeložen do češtiny a my, co jsme po antikvariátech a burzách sehnali originální francouzské časopisy, jsme se konečně dozvěděli, o čem vlastně ty příběhy pojednávají. Bohužel dodnes nikdo u nás nevydal Černého Vlka kompletního a tak se čeští čtenáři museli spokojit pouze s reprintem těch starých černobílých příběhů z *Pionýra*, když vyšla v roce 2002 Velká kniha komiksů z časopisů *Větrník* a *Pionýr*.

Je to již skoro čtyřicet let, co vyšly první příběhy Černého Vlka, ale věřím, že se budou líbit malým bojovníkům stejně, jako se líbili i nám. A přiznávám, že líbí dodnes.

Pro Březovou kůru Shawnee sepsal Tuwanakha

LOUP NOIR

ČERNÝ VLK

LOV V BÍLÉM POHOŘÍ

JSI SMUTNÝ,
BRATŘÍČKU,
CHVĚÍ TI PRERIE
SIOUXŮ

ČERNÝ VLK A MALÝ MRAK
JSOU HOŠTY STARÉHO KACINÁ.
NAČELNÍKA KMENE APAČŮ
OD BÍLÉHO POHOŘÍ. ZVĚŘ
JE V TOMTO POHOŘÍ VELMI
VZÁČNÁ.
OBA LOVCI SE TOHO
DNE VYPRAVILI DO HOR.

MALÝ MRAK
SI POVZDYCHL.

NAŠI TĚ OČEKÁVAJÍ NA
KRÍKOVÝ SKOKU, ČERNÝ VLKU!
VÁLEČNÍCI, VŠICHNI, NAŠI...

POSLYŠ, I JÁ VZPOMÍ-
NÁM! VRÁTÍME SE
NA KRÍKŮV SKOK!
VRÁTÍME!

SLÍBIL JSEM
NAČELNÍKU KA-
CINŮVI, ŽE ZDE
ZŮSTANEME NA
OSLAVU "MLADÉ
KUKUŘICE". VIŠ,
MOJE MATKA BYLA
SESTRA STARÉ-
HO KACINŮVI.

TOPE, TADY,
ZDE, STORA.

JIŽ NĚKOLIK DNÍ PŘEDTÍM OBJEVIL ČERNÝ VLK
V ÚDOLÍ STOPY DIVOKÝCH OVCÍ. DNEŠNÍ STOPY BYLY
ČERSTVÉ...

ČERNÝ VLK * LOV V BÍLEM PONORÍ * 4

PODÍVEJ! JSOU ZDE! JE JICH JAKO PRSTŮ NA DVOUŽITÉ RUCI!

DOLE V ÚDOČÍ, KTERÝM PROTĚKALA BYSTRINA, SE PÁBLA STÁDO OVCÍ. VEHL HO STATNÝ BERAN...

BYLO BY MNOHO MASA, VELKÝ BRATŘE!!!

ANO, A V TĚCHTO NO-RACH TO JE VZÁČNÝ OBŤEV!

NAŠTĚSTÍ VANUL VÍTR PROTI LOVCŮM...

MUSÍM SE OBLAČKU PŘIBLIŽIT K VŮDCI TAK, ABY HO MŮJ ŠÍP ZKOLIL!!!

TY ZŮSTAŇ S TOPEM JDE! JÁ PŘELÉTĚM STARÉHO BERANA - MUSÍM BÝT TRPĚLIVÝ JAKO HAD, KRYŽ SE PÍAZÍ...

PLÁN BYL JASNÝ. OVCE BUDOU PROHAT, STŘELCI APAČŮ JE OBLÍČÍ A ZAŽENOU NA STRMĚ OKRAJO-VÉ SKÁLY...

STATNÝ BERAN STÁL NEHYBNĚ NA SKALISKU SDEJ NAD STÁDEM, A JEN ČAS OD ČASU ZAVĚTRIL.

ČERNÝ VLK SE PLŤÁL MEZI SKALISKY, AŽ SE PŘIBLIŽIL K VŮDCI NA 25 KROKŮ...

JEŠTĚ NIC NEUŠŤI VÁNEK JE MŮJ PŘÍTEL

Obsah tohoto čísla

Slovo náčelníka (MIČKINIKWA)	2
Vánoční nadílka (Stopař)	4
Stránka družiny „Mývalů“ (Mot)	6
DRUŽINA MEDVĚDŮ (Šmodrch)	8
Stránka Viků (Netopýr)	9
HERALDIKA (MIČKINIKWA)	11
Družinová výprava Viků (Netopýr)	12
Rádcák (Stopař)	13
Ekvádor (Stopař)	13
Posvátnosti našeho kmene (MIČKINIKWA)	14
Vzdělávací a prožitkové kurzy (Stopař)	15
Náš Čilikoth – sídlo zábřežských Šavanů (MIČKINIKWA) ..	16
Bodování za Prosinec (Drak)	19
Stav celoročního bodování po půl roce (Drak)	19
Jak jsme chodili na Tři krále (Ká,Evík)	20
Cherokee (WYOMING)	21
I toto byli Indiáni (Mot)	23
Černý Vik se narodil pod Eiffelovou věží... (TUWANAKHA) ..	25
Obsah tohoto čísla	28

Příští redakční rada:	Na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla:	Ve středu 13. února 2008
Příští číslo vyjde:	Na indiánském víkendu

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh

číslo 198, náklad 40 výtisků, vyšlo v lednu 2008

Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek

kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@gmail.com, ICQ 314 591 472

www.skauting.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!